బుద్ధి యజ్ఞమూర్తి

తన వాళ్ల కోసం....

తలుపు చప్పుడయ్యింది. 'ఎవరూ?' అంటూ సీతారాం మగ్గం ఆపి ఒక పక్కకి వంగి చేతితో తలుపు పూర్తిగా తెరిచాడు. ఈలోగా వంట గదిలో ఉన్న యశోద కూడా అక్కడికి వచ్చి గుమ్మం వద్దనున్న అపరిచితుడి వంక ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

'ఎవరూ?' అన్నాడు సీతారాం భార్య వంక ప్రశ్నార్థకంగా చూస్తూ.

'ఏమో' అని 'ఎవరు కావాలండీ?' అంది వచ్చినతనితో.

అతను చిన్నగా నవ్వుతూ లోనికి వచ్చాడు. మగ్గంలో వున్న సీతారాంని చూసి 'అరే, నేనురా జనార్దన్‌ని' అన్నాడు.

'ఒరే నువ్వా... ఏంటీ ఈ సడన్ విజిట్' అంటో మగ్గం లోంచి లేచి వచ్చాడు.

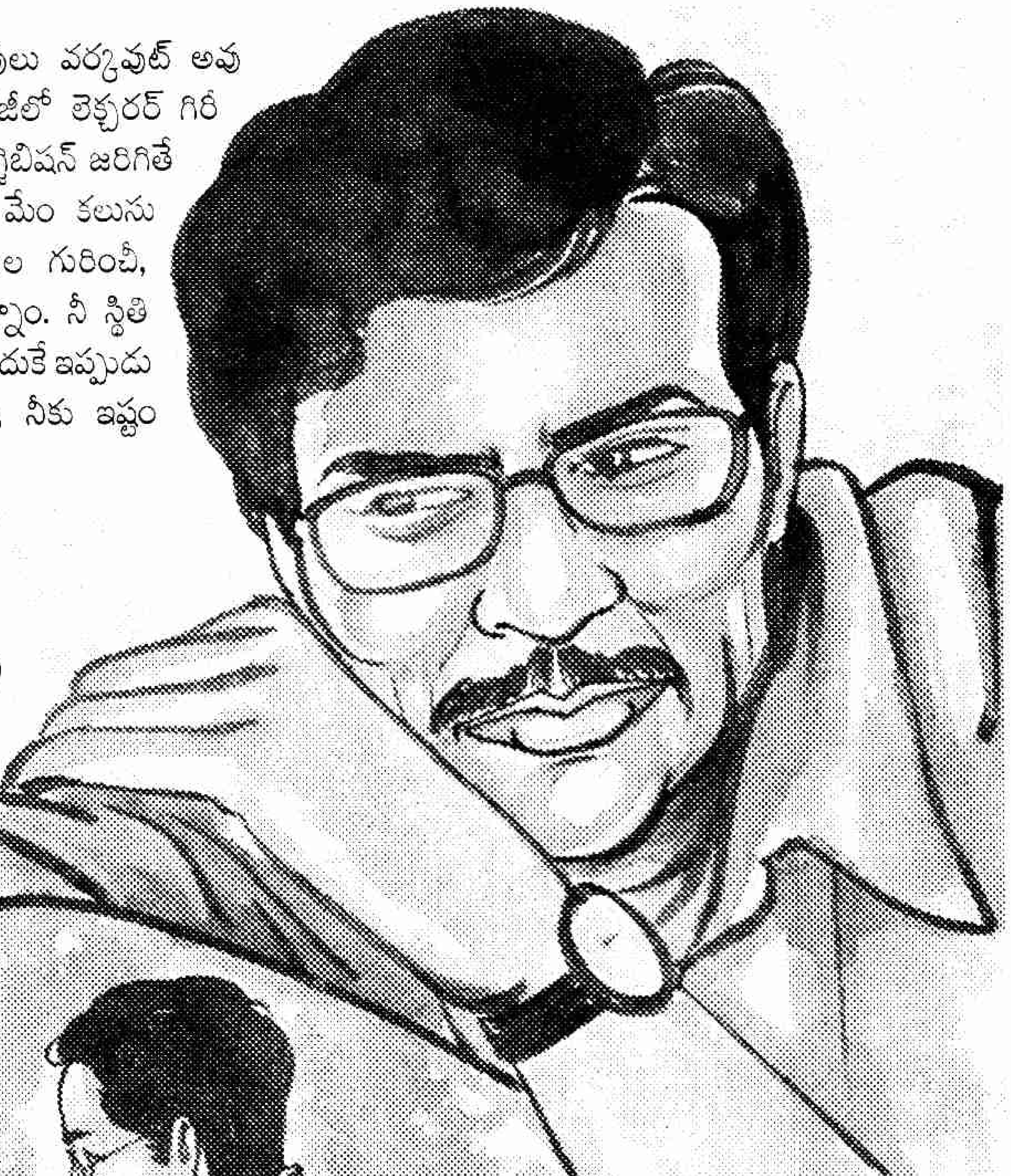

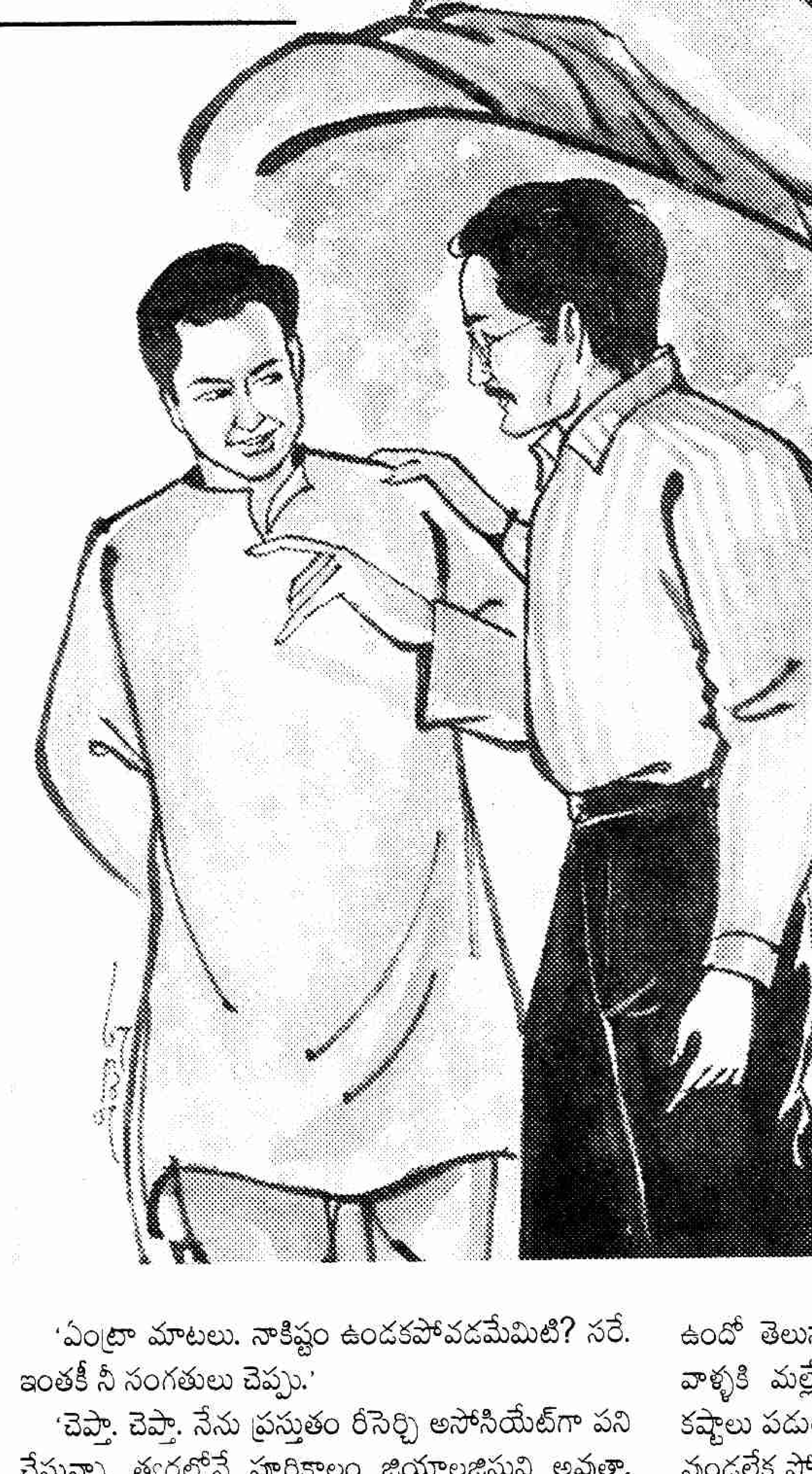

యశోదకి మిత్రుణ్ణి పరిచయం చేశాడు. ఆమె మళ్ళీ వంట గదిలోకి వెళ్ళిపోయింది.

'నేను నమ్మలేక పోతున్నానురా. నువ్వేమిటి ఇట్లా బట్టలు నేసుకోవడమేమిటి?'

'నేనూ నమ్మలేక పోతున్నా, నువ్విట్లా రావడం'

'నాకు తెలుసు. నువ్వు చాలా అడగాలనుకుంటున్నావు కదా నన్ను. ఎలా నిన్ను కనుక్కోగలిగానా, ఇప్పుడిక్కడికి ఎందుకు వచ్చానా, ఏం చేస్తున్నానా అని అడగాలను కుంటున్నావు కదా'

జనార్దన్ మారలేదు. వాగుడుకాయ. అలాగే ఉన్నాడు అప్పట్నించీ.

కాలేజీలో ఇద్దరూ సహాధ్యాయులు. సీతారాం అంటే జనార్దన్‌కి మొదట్నించీ ఈర్ష్య. ఎందుకంటే సీతారాం అన్ని విషయాల్లోనూ జనార్దన్ కంటే ఒక అడుగు ముందు ఉండేవాడు. ఇద్దరి మధ్యా ప్రచ్ఛన్న యుద్ధం (జనార్దన్ వైపు నుంచి) పోస్టు గ్రాడ్యుయేషన్ పూర్తయ్యేదాకా సాగింది. విడిపోయే ముందు 'ఇది అంతం కాదు. ఒకరోజు నీకంటే నేనే ముందుంటాను' అన్నాడు జనార్దన్.

'అరే. అన్నింటినీ అట్లా సీరియస్‌గా తీసుకుంటావెందుకు. నీతో నేను అసలు పోటీ పడందే' అని సర్దిచెప్పే ప్రయత్నం చేశాడు సీతారాం.

యశోద ఇచ్చిన టీ తాగుతూ కబుర్లలో పడ్డారు మిత్రులిద్దరూ.

'కొంతకాలంగా సొంత ప్రపంచాన్ని ఏర్పాటు చేసుకోవడంలో బిజీ ఐపోయాను. మధ్యమధ్యలో మన కాలేజీ లైఫ్ జ్ఞాపకం వచ్చి బాధ పెట్టేది నన్ను. అందులోనూ ముఖ్యంగా నువ్వు జ్ఞాపకం వచ్చేవాడివి. నేనెట్లా నీపట్ల కుత్సితంగా ప్రవర్తించిందీ గుర్తుకొచ్చి నన్ను మరీ వేధించేది. నా పద్ధతి ఎట్లా ఉన్నా నువ్వు నా పట్ల ఎంత బాగా వుండిందీ, నాకెలా సాయం చేసిందీ జ్ఞాపకం చేసుకునేవాణ్ణి' అని ఆగి 'ఇంతకీ నేనెందుకు వచ్చిందీ చెప్పలేదూ కదూ. ఒక కాన్ఫరెన్సు పని మీద వచ్చాను. కొద్ది రోజులు చీరాలలోనే ఉంటాను. రేపు, ఎల్లుండి కొంచెం బిజీ. శుక్రవారం మధ్యాహ్నం మళ్ళా కలుస్తాను. ఆ రోజు నీతోటే వుంటా. నీకేం అభ్యంతరం వుండదుగా' అన్నాడు జనార్దన్.

'ఎందుకు అభ్యంతరం. ఐనా నేనిక్కడ వుంటున్న సంగతి ఎట్లా తెలిసింది నీకు?'

'ఇస్మాయిల్ గుర్తున్నాడా? మన పాత కాలేజీ కొలీగ్. పోయిన యేడు ట్రైన్‌లో నువ్వూ వాడూ కలుసుకుని ఒకరి అడ్రసులు ఒకరు ఇచ్చి పుచ్చుకున్నారటగా. ఉత్తరాలు రాసుకుందామని. ఐతే మామూలుగానే నువ్వు వాడికి రాయలేదనుకుంటా.'

'నేను కార్డు రాశానే వాడికి'

'తెలుసులే. ఐనా పాడి పలకరింపులు వర్కవుట్ అవుతాయా. వాడు ఓ రెసిడెన్షియల్ కాలేజీలో లెక్చరర్ గిరీ సంపాదించాడు. అక్కడ ఒక సైన్సు ఎగ్జిబిషన్ జరిగితే నాకూ ఆహ్వానం అందింది. అక్కడే మేం కలుసుకున్నాం. కాలేజీ గురించీ, స్నేహితుల గురించీ, ముఖ్యంగా నీ గురించీ మాట్లాడుకున్నాం. నీ స్థితి చెప్తే నాకు చాలా ఆశ్చర్యం వేసింది. అందుకే ఇప్పుడు నీకు ఆశ్చర్యం కల్గించాలని వచ్చాను, నీకు ఇష్టం వున్నా లేకపోయినా'

'ఎంత్రా మాటలు. నాకిష్టం ఉండకపోవడమేమిటి? సరే. ఇంతకీ నీ సంగతులు చెప్పు.'

'చెప్తా. చెప్తా. నేను ప్రస్తుతం రీసెర్చి అసోసియేట్‌గా పని చేస్తున్నా. త్వరలోనే పూర్తికాలం జియాలజిస్టుని అవుతా. నమ్ముతావా, ఇప్పుడు నేను చాలా కష్టపడి పనిచేస్తున్నానని మరో మూడు నెలల్లో మా డిపార్ట్‌మెంట్‌కి నేనే హెడ్‌ని కూడా కావచ్చు.'

'నిజంగా. చాలా ఆనందంగా ఉంది జనార్దన్. నువ్వెప్పుడూ కష్టపడుతూనే ఉంటావు. డిపార్ట్‌మెంట్ హెడ్‌వి అయ్యాక నాకు తెలియజెయ్యడం మరచిపోలేక... అవునూ... నీ ఫ్యామిలీ గురించి ఒక్క ముక్కా చెప్పలేదు.'

'తన పేరు నక్షత్ర. టాటా కన్సల్టెన్సీలో సాఫ్ట్‌వేర్ ఇంజనీర్. ఒక్కడే కొడుకు. ఎనిమిదేళ్ళొచ్చాయి. థర్డ్ స్టాండర్డ్ చదువుతున్నాడు. సరే. ఇంక నీ సంగతి చెప్పు. అన్నిట్లోనూ ముందుండేవాడివే. నువ్వేమిటి ఇట్లా...'

'ఇప్పుడేమైంది. నేను బానే ఉన్నా. ఈ లైఫ్‌లో సెల్ఫ్ శాటిస్‌ఫాక్షన్ ఉంది'

'ఇస్మాయిల్ చెబితే అసలు నమ్మలేకపోయా. నువ్వు నేత నేసుకుంటూ మీ వూళ్ళోనే ఉన్నావంటే - నాకేమీ సంతోషంగా అన్పించలేదు. నీ టాలెంట్ అంతా ఇట్లా వృధా చేసుకుంటున్నావేమిటి? బట్టలు నేయటానికా నీ టాలెంట్‌ని యూజ్ చేస్తోంది?'

జనార్దన్ మాట్లాడుతుంటే మౌనంగా విన్నాడు సీతారాం. తర్వాత మృదువుగా అన్నాడు - 'ఎవరన్నారు ఫ్రెండ్ నేను నా వ్యక్తిత్వాన్ని చంపుకుంటూ ఇక్కడ ఉంటున్నానని. నిజం చెప్పమంటావా. ఇప్పుడు నేను చేస్తున్న పనిలో ఎంత ఆత్మసంతృప్తి ఉందో తెలుసా. నా వాళ్ళ కోసం పోరాటంలో నేనూ నా వాళ్ళకి మల్లే జీవించాలనుకున్నా. నా వాళ్ళంతా ఇక్కడ కష్టాలు పడుతుంటే నేను పంతులుగా ధర్మపన్నాలు వల్లిస్తూ వుండలేక పోయాను. అందుకే వచ్చేశాను ఇక్కడికి. ఇప్పుడు వీళ్ళందర్నీ వదిలిపెట్టి ఎక్కడికి వెళ్ళను?'

మధ్యలో అడ్డుకున్నాడు జనార్దన్.

'ఏమో సీతారాం. అట్లా అని నిన్ను నువ్వు మోసం చేసుకుంటున్నావేమో ఆలోచించు. మనం సంస్కర్తలం కాదు,

అందరి గురించీ ఆలోచించడానికి. అందరి దరిద్రం గురించి ఆలోచించే ముందు మన దరిద్రం వదిలించుకునే సంగతి చూడాలి కదా. నిన్ను నమ్ముకున్న నీ భార్యా, పిల్లల మాటేమిటి? ఇంతకీ పిల్లలెంత మంది?'

'ఇద్దరు. పెద్దవాడు భరత్. నీ కూతురు వయసే. చిన్నది విముక్త. ఇంకా బడికెళ్ళాల్సి వుంది. నా భార్యా పిల్లల సంగతంటావా. నా భార్యకీ జీవితం అసంతృప్తి ఉందని నేననుకోవడం లేదు. తను కూడా నాకు బాగా కో-ఆపరేట్ చేస్తోంది. తను గ్రాడ్యుయేట్... యశోదా...' అంటూ భార్యని పిలిచాడు.

ఆమె వచ్చింది. వంట చేస్తున్నా శుచిగానే ఉంది. ఆమె ముఖంలో ఏదో కాంతి. జనార్ధన్ అనుకున్నాడు మనసులో 'ఈమె అందమంతా, ఈమె సొగసంతా సీతారాం వేస్టు చేస్తున్నాడు.'

'యశోదా... మా వాడేమంటున్నాడో తెలుసా? నీకు అన్యాయం చేస్తున్నట్లు మాట్లాడుతున్నాడు. నువ్వేదో అసంతృప్తితో వున్నట్లు ఫీలవుతున్నాడు.'

యశోద నవ్వింది. ఆ నవ్వు చాల సజీవంగా ఉంది. ఆ నవ్వులో నిర్లిప్తత కానీ, అసంతృప్తి కానీ రవ్వంత కూడా కన్పించలేదు.

'మీరు చాలా పొరబడుతున్నారల్లే ఉంది. ఆయన ఈ జీవితాన్ని కోరుకున్నప్పుడు ముందు సందేహించాను. ఇప్పుడు ఈ జీవితం కంటే గొప్ప ఇంకేముంటుంది అన్పిస్తోంది ఒక లెక్చరర్‌గా పనిచేస్తే ఆయన ఏం సాధించేవాడు. ఆ టెక్స్ట్ బుక్స్‌లో వున్న చెత్తనంతా స్టూడెంట్స్ మెదళ్ళకి ఎక్కించేవాడు. ఇప్పుడో. ఆయన నాయకుడి స్థానంలో ఉన్నారు. నేతగాళ్ళలో ఎక్కువమంది ఆయనను అనుసరిస్తున్నారు. ఆయన మూలంగా నాకూ ఇక్కడ ఒక గౌరవ స్థానం కద్కింది. ఒకవేళ ఆయన ఇదికాక ఇంకో ఉద్యోగం చూసుకుంటానంటే ముందుగా వ్యతిరేకించేది నేనే.'

యశోద మాటలకి జనార్ధన్ నిశ్చబ్దమై పోయాడు. కొద్దిక్షణాలు ఏం చెప్పాలో అర్థంకాలేదు.

'సీమగ్గం వంక చూశాడు జనార్ధన్. అంతా గజిబిజిగా అగుపించింది. ఏవేవో చెక్కలు, నూలుపోగులు, దారాలు, పైనుంచి కిందికి వేలాడుతూ నైలాన్ దారాలు, అదేదో గుండ్రంగా పొడవుగా వున్న దానికి చుట్టబడిన వస్త్రం, ఒక పళ్ళ చక్రం... 'దీంతోటి పనా? ఏం ఖర్మ పట్టింది వీడికి?' అనుకున్నాడు మళ్ళీ.

'భోజనం చేద్దువుగానీ పదరా' అన్న సీతారాం మాటలకి మామూలుగా 'లేదురా. నేనిక్కడ ఇప్పుడు భోజనం చెయ్యలేను. అవతల మాటిచ్చి వచ్చాను. చెప్పాను కదా. శుక్రవారం వస్తానని. అప్పుడు భోజనం చేస్తాను. ఆ రోజూ, ఆ తర్వాతి రోజూ కూడా నీతోటే ఎక్కువగా గడుపుతాను' అంటో జనార్ధన్ వెళ్ళిపోయాడు. పాత కాలేజీ మిత్రుడు కలిసినందుకు సీతారాం ఆనందపడ్డాడు. ఇద్దరూ స్నేహంగానే ఉండేవాళ్ళు కానీ స్వభావరీత్యా వేర్వేరుగా కనిపిస్తారు. జనార్ధన్ ఒట్టి కెరీర్ మైండెడ్ పర్సన్ ఐతే సీతారాం అందుకు పూర్తి విరుద్ధం. ఏమైనా చాన్నాళ్ళ తర్వాత కలిసిన జనార్ధన్ మాటలు సీతారాంలో ఆలోచనలు రేకెత్తించాయి.

ఆ రాత్రి చాలాసేపటి దాకా కళ్ళ మీదికి నిద్ర రాలేదు. తమ మధ్య జరిగిన సంభాషణలే మాటిమాటికీ మనసుని తొలుస్తున్నాయి. జనార్ధన్ మారలేదు. అదే మైండ్‌తో ఉన్నాడు. పోనీ తను మారాడా? తన వాళ్ళని చూసుకుని తను తృప్తి పడుతున్నాడు. షావుకార్లు కూలీలు బాగా తగ్గించేసినప్పుడు తను వాళ్ళకి ధైర్యం చెప్పి, 'మగ్గాల సమ్మె' చేయించి, వాళ్ళలో చైతన్యం తీసుకురావడానికి నాటికలు తయారుచేసి ఆడించి, పాటలు గట్టి పాడించి... అదెంత బాగుంది? షావుకార్లందరికీ తను పగవాడై పోయినా తన నేతగాళ్ళకి తాను ఆలంబనగా మారాడు. అమ్మానాన్నలు తన భవిష్యత్తు గురించి బెంగపడినా తన యశోద తనకి అండగా నిల్చి ముందుకు నడిపించింది. ఐతే... ఐతే... తను లేకపోయినా నేతగాళ్ళు బతకలేరా. తను కాకపోతే ఇంకొకరు తన స్థానంలో వచ్చి వుండేవాళ్ళు కాదా. నేతగాళ్ళ బాధల్ని ఓవర్‌గా ఫీలయ్యి నెత్తి మీది కెత్తుకున్నాడా తను? నిజంగా తను ఆ కాలేజీలో పనిచేస్తూ వుండినట్లయితే లైఫ్‌లో తనకి ఈ స్ట్రగుల్ వుండేది కాదుకదా. తన పిల్లలు ఏ చీకూ చింతా లేకుండా, ఏ గొడవలూ లేకుండా ప్రశాంతంగా బతికేవాళ్ళు కదా. తను పొరపాటు చేశాడా... ఈ ఆలోచనలు అతణ్ణి నిద్రకు దూరం చేశాయి. అవి అతణ్ణి కుదిపి, కదిపి, ప్రశ్నించి, పదేపదే జ్ఞప్తి చేసి కానీ వదిలిపెట్టలేదు.

మరుసటిరోజు ఉదయం సీతారాం ముఖం చూసి, 'మీ ఫ్రెండ్ నిన్ను బాగా డిస్టర్బ్ చేసినట్టున్నాడే' అంది యశోద. సాధారణంగా రైలు కట్టకాడికి వెళ్ళొచ్చిన వెంటనే మగ్గంలోకి వెళతాడు సీతారాం. ఆ రోజు చెంబు కెళ్ళి వొచ్చి చాలాసేపయినా మగ్గంలోకి వెళ్ళకుండా కింద గచ్చు మీద కూర్చుని ఆలోచిస్తున్నాడు.

తనే వెళ్ళింది యశోద మగ్గంలోకి. 'పలక' లాగి కొట్టడం తోటే కొంచెం ఉలిక్కిపడి ఆమె వంక చూశాడు. ఆమె అన్న మాటలు అప్పుడు విన్నట్లు 'అవును యశూ. రాత్రి సరిగ్గా నిద్రపట్టలేదు' అన్నాడు - ఆమె నేస్తూంటే అటూ ఇటూ తిరుగుతున్న నాడి వంక చూస్తూ. నాడికి గుచ్చిన కండె నుంచి పోగు అలవోకగా వస్తూ బట్టని నేస్తోంది.

'ఏం బాగాలేదు. ఈ మాత్రానికే డిస్టర్బ్ అయితే ఇంక నువ్వు ఏం సాధించగలవు. 'గుంట మగ్గం' ఫలితం లేకుండానే మాయమయి పోవడం సంగతి వూహించుకో. ఆ ఒక్క నాటిక ఎంత మందిని కదిలించిందీ, మరెంత మందిని భయపెట్టిందీ జ్ఞప్తికి తెచ్చుకో. నీ పాత స్నేహితుడు కలిసి 'ఇదేం బతుకు' అన్నంత మాత్రాన కదిలి పోవడమేనా? అసలు నువ్వు నువ్వేనా?' యశోద గొంతులో బాధ ధ్వనించినా అందులో స్థిరత్వం వుంది. సీతారాం మాట్లాడలేక పోయాడు. తల కూడా ఎత్తలేకపోయాడు.

'మనం సాధించాలి. సాధించలేక పోయినా అందుకు మనం సాధనంగా నేతగాళ్ళకి ఉపయోగపడాలి. ఇదే కదా ఇక్కడికి వచ్చే ముందు నువ్వు నాకు చెప్పింది. నా సీత గురించి అప్పుడు ఎంత ఆనందపడ్డాను. నా భర్త ఉన్నతుడని గర్వపడ్డాను. మనస్ఫూర్తిగా వచ్చానిక్కడికి. వచ్చాక నా అభిప్రాయం ఇంకా బలపడింది. నీవల్ల నాక్కూడా గౌరవం పెరిగింది. నీ వల్ల నేనూ ఇన్‌స్పైర్ అయ్యాను. కానీ ఇప్పుడేమిటి ఇట్లా...'

'అది కాదు యశూ... మన పిల్లల సంగతి...'

'ఏమవుతుంది మన పిల్లలకి ఇతర నేతగాళ్ళ పిల్లల మాదిరే వాళ్లూ పెరుగుతారు. వాళ్ళు పెద్దయ్యాక నేతగాళ్ళ బతుకులు ఇప్పటిలాగానే ఉంటే వాళ్ళూ నాలాగా, నీలాగా అవుతారు. అట్లా కావడం నీకిష్టం లేదా'

ఆ మాటలతో సీతారాంకి తన పొరపాటు తెలిసొచ్చింది. తన ఆలోచనల్లోని తప్పు తెలిసొచ్చింది. 'సారీ యశూ. నువ్వు నా భార్యవి ఐనందుకు గర్వపడ్తున్నాను. సరే. లే నేను వెళ్తాను మగ్గంలోకి' అన్నాడు.

శుక్రవారం ఉదయం పదకొండు గంటలయ్యేసరికల్లా వొచ్చాడు జనార్ధన్.

'ఏమో అనుకున్నా గానీ నీ పేరు చెబితే చాలు ఇక్కడ ఎంత గొప్పగా చెబుతున్నారో నీ గురించి. ఐతే ఒక్కటే బాధ నాకు. ఈ పేరువల్ల ఆర్థికంగా నీకు కలిగే లాభమేమీ లేదు కదా' అన్నాడు. పక్కనే అలమారలో కాయితం కన్పించి చేతిలోకి తీసుకున్నాడు.

నాడిలో కండె అయిపోవడంతో ఊచ తీసేసి ఇంకో కండె గుచ్చి పలకలోకి నెట్టాడు సీతారాం. తల మీంచి చెమటలు కారుతున్నా పట్టించుకోకుండా నేస్తున్నాడు.

'డబ్బు కోసమే ఐతే నేను ఇక్కడికి వచ్చేవాణ్ణే కాదు కదా. ఈ కష్టాన్ని నేను ఆహ్వానించే ఈ వృత్తిని స్వీకరించాను. ఇందులో ఉన్న కష్టాన్ని అనుభవిస్తేనే కదా నేతగాళ్ళ బాధలు నాకు తెలిసేది.'

సీతారాం చెప్పింది జనార్ధన్ విన్పించుకోలేదు. చేతిలో వున్న కాయితంలోని అక్షరాల వంక చూస్తున్నాడు ఆశ్చర్యంగా. 'ఎవరు రాశారిది?' అడిగాడు. టీ తెస్తున్న యశోద అంది 'అదా... ఇంకెవరు రాస్తారు. మీ స్నేహితుడే.'

పైకి చదివి నిట్టూర్చాడు జనార్ధన్.

'ఏమైందిరా?' అడిగాడు సీతారాం.

'నీతో నన్ను పోల్చుకుంటున్నాను. మొన్న నీతో అన్న మాటల్ని వెనక్కి తీసుకుంటున్నాను. నీకంటే ఎన్నో రెట్లు పైన వున్నానని అప్పుడు గర్వించాను. ఈ రెండు రోజుల్లో నీ గురించిన సంగతులు విని, నీ జీవితం, నా జీవితం పోల్చుకుని ఆలోచిస్తే వ్యక్తిగా, మనిషిగా నాకంటే నువ్వే ఎంతో ఎత్తులో ఉన్నట్లు అర్థమయ్యింది నాకు.'

'అరే... ఎందుకురా అంతంత పెద్ద మాటలు. నా వాళ్ళ కోసం నేను ఎంచుకున్న మార్గం ఇది. నీ కెరీర్ కోసం నీవెంచుకున్న మార్గం అది. దేని ప్రాధాన్యత దానిదే.'

'లేదురా. నువ్వలాగే అంటావు. నేను జియాలజిస్టునే. నా ఉపయోగం చాలా కొద్దిమందికే. మా ఇంటి చుట్టుపక్కల చాలామందికి నేనెవరో, ఏం చేస్తుంటానో కూడా తెలీదు. ఇంక నాకున్న ఒకే ఒక్క కొడుకుని పట్టించుకునే తీరిక నాకు గానీ, నా భార్యకుగానీ లేదు. వాడి ఒంటరితనం మా మధ్య దూరాన్ని మరింత పెంచింది. ఇప్పుడు వాడు వాడి స్నేహితుల మాట తప్ప మా మాట వినడు. వచ్చే యేడు వాణ్ణి బోర్డింగ్ స్కూల్లో వెయ్యాలని కూడా నిర్ణయం తీసుకున్నాం. కానీ నీ స్థితి చూడు. నీ గురించి నీ ఇంటి చుట్టుపక్కల వాళ్ళకే కాదు, పక్క వూళ్ళ వాళ్ళకి కూడా బాగా తెలుసు. పదులు, వందలు కాదు వేల మందికి నీ వల్ల ఉపయోగం కలుగుతోంది. ఇంక నీ భార్యాపిల్లల సంగతే చూడు. నీకు అన్ని విధాలుగా సాయపడే భార్య. వీధి బడిలో చదువుతున్నా నీ కొడుకు మీతో హాయిగా ఆనందంగా గడపగల్గుతున్నాడు. మీ వాడికి ఒంటరితనం సమస్యే రాదు. మీదిరా 'ఆదర్శ కుటుంబం' అంటే' అన్నాడు. అనుకోకుండా అతడి కళ్ళు తడి అయ్యాయి.

స్నేహితుడు అట్లా బాధపడేసరికి సీతారాం 'అరే ఏమిట్రా చిన్నపిల్లాడిలా కదిలిపోతావు. కాలేజీలో ఎప్పుడూ నిన్నిట్లా చూడలేదే నిన్ను' అన్నాడు మగ్గం వెయ్యడం ఆపుచేసి.

కళ్ళు తుడుచుకుని చిన్నగా నవ్వుతూ 'ఏంటోరా. నా యాంత్రిక జీవనాన్ని నా జీవితంలో పోల్చుకునేసరికి నేనేం పోగొట్టుకుంటున్నానో తెలిసి... బరస్ట్ అయ్యాను. ఏమైనా ఐ యామ్ వెరీ అప్రిషియేటివ్ ఆఫ్ యూ మై ఫ్రెండ్. నీలాంటి వాడు నా స్నేహితుడైనందుకు చాలా గర్వంగా ఉంది. ఇంక నీ చరిత్ర కూడా పూర్తిగా తెలుసుకోవాలని ఉంది. రేపటిదాకా ఉంటాను కదా. మా చెల్లెమ్మ చేత చెప్పించుకుంటాలే. ఆ తర్వాత ఆ చరిత్రని మా వాళ్ళకి చెప్పుకుంటాను' అన్నాడు తృప్తిగా జనార్ధన్.

★